

218

**ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW SPRAWIEDLIWOŚCI, OBRONY NARODOWEJ
ORAZ ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ**

z dnia 24 października 1970 r.

**w sprawie warunków i trybu usprawiedliwiania niestawiennictwa z powodu choroby uczestników
procesu w sprawach karnych.**

Na podstawie art. 102 § 4 Kodeksu postępowania karnego oraz art. VI § 2 Przepisów wprowadzających Kodeks postępowania karnego zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Niestawiennictwo z powodu choroby na wezwanie sądu albo organu prowadzącego śledztwo lub dochodzenie: oskarżonego, świadka, oskarżyciela prywatnego, oskarżyciela posiłkowego, powoda cywilnego, przedstawiciela społecznego, pełnomocnika nie będącego adwokatem, biegłego i tłumacza usprawiedliwia się zaświadczeniem wystawionym przez:

- 1) lekarza sądowego;
- 2) ordynatora oddziału szpitala (innego zakładu opieki

zdrowotnej zamkniętej), w którym osoba wezwana przebywa na leczeniu.

2. Niestawiennictwo z powodu choroby uczestników postępowania karnego wymienionych w ust. 1, będących żołnierzami w czynnej służbie wojskowej albo innymi osobami uprawnionymi do korzystania z wojskowej pomocy leczniczej lub z pomocy leczniczej służby zdrowia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, usprawiedliwia się również zaświadczeniem wystawionym odpowiednio przez właściwego lekarza wojskowego lub właściwego lekarza służby zdrowia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

§ 2. 1. Funkcję lekarza sądowego pełni lekarz wyznaczony przez kierownika organu do spraw zdrowia prezydium

powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej w porozumieniu z prezesem sądu powiatowego.

2. Lekarzem sądowym może być tylko lekarz wykonujący zawód w danym powiecie (mieście, dzielnicy), zatrudniony w państwowej jednostce organizacyjnej w wymiarze co najmniej pięciu godzin dziennie. Lekarzem sądowym może być w szczególności inspektor do spraw orzecznictwa lekarskiego, ordynator szpitala (innego zakładu opieki zdrowotnej zamkniętej), kierownik przychodni albo inny lekarz mający doświadczenie w sprawach orzecznictwa o czasowej niezdolności do pracy, orzecznictwa inwalidzkiego lub orzecznictwa potrzebnego dla Państwowego Zakładu Ubezpieczeń.

3. Kierownik powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) przychodni obwodowej zawiera z lekarzem sądowym umowę o pracę za wynagrodzeniem ryczałtowym, ustalonym na podstawie przepisów o uposażeniu lekarzy zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia.

§ 3. 1. Kierownik organu do spraw zdrowia prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej w porozumieniu z prezesem sądu powiatowego ustala liczbę lekarzy sądowych dla danego powiatu (miasta, dzielnicy) oraz teren ich działania.

2. Liczba lekarzy sądowych powinna być w miarę możliwości dostosowana do potrzeb terenu, przy uwzględnieniu zasady, że lekarz sądowy jest obowiązany codziennie w dni powszednie w określonych godzinach przyjmować osoby ubiegające się o zaświadczenie, a w razie ich obłożnej choroby odwiedzać je w domu w dniu wezwania, oraz przy zapewnieniu zastępsia lekarza sądowego w razie jego choroby lub nieobecności przez innego lekarza sądowego.

§ 4. 1. Listę lekarzy sądowych ogłasza się w dzienniku urzędowym wojewódzkiej rady narodowej na wniosek organu do spraw zdrowia prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej oraz wywiesza w lokalach sądów, prokuratur, wojewódzkich i powiatowych komend Milicji Obywatelskiej oraz zespołów adwokackich, jak również w zakładach opieki zdrowotnej otwartej, przeznaczonych dla ogółu ludności.

2. Na liście lekarzy sądowych podaje się: imię i nazwisko lekarza sądowego, dni, godziny i miejsce przyjęć, teren jego działania oraz ewentualnie numer jego telefonu. Dni i godziny przyjęć powinny być uzgodnione z prezesem sądu powiatowego.

§ 5. 1. Lekarz sądowy jest obowiązany:

- 1) zbadać osobiście każdą zamieszkałą na terenie jego działania osobę ubiegającą się o zaświadczenie stwierdzające niemożność stawienia się na wezwanie sądu albo organu prowadzącego śledztwo lub dochodzenie i wydać orzeczenie;
- 2) prowadzić według ustalonego wzoru rejestr osób zgłaszających się po zaświadczenie;
- 3) wpisać treść wydanego orzeczenia do karty choroby;
- 4) w razie stwierdzenia niemożności stawienia się na wezwanie — wystawić zaświadczenie na formularzu według wzoru stanowiącego załącznik do rozporządzenia;
- 5) przesłać odpis wydanego przez siebie orzeczenia do przychodni (ośrodka zdrowia), właściwej ze względu na miejsce zamieszkania osoby ubiegającej się o zaświadczenie, lub do przychodni przyzakładowej albo między-

zakładowej, właściwej dla zakładu pracy, w którym osoba ta jest zatrudniona.

2. W nagłych wypadkach lekarz sądowy może orzec o stanie zdrowia osoby zamieszkałej poza terenem jego działania i wydać zaświadczenie; wówczas odpis swego orzeczenia przesyła ponadto lekarzowi sądowemu właściwemu według miejsca zamieszkania zbadanej osoby.

3. Dokumentem uprawniającym do przeprowadzenia badania lekarskiego jest wezwanie sądu w sprawie karniej albo organu prowadzącego śledztwo lub dochodzenie.

§ 6. Przeprowadzenie badania przez lekarza sądowego i wystawienie zaświadczenia nie podlega opłacie.

§ 7. Zakłady służby zdrowia są obowiązane udostępnić lekarzowi sądowemu dokumentację lekarską z przebiegu leczenia osoby ubiegającej się o zaświadczenie.

§ 8. 1. Powiatowe (miejskie, dzielnicowe) przychodnie obwodowe:

- 1) dostarczają lekarzom sądowym lokali (w miarę możliwości zaopatrzonych w telefon) oraz oddają do ich dyspozycji środki lokomocji dla odwiedzenia obłożnie chorych w domu lub wypłacają zwrot faktycznie poniesionych kosztów przejazdów odbytych w tym celu;
- 2) zaopatrują lekarzy sądowych w formularze zaświadczeń, o których mowa w § 5 ust. 1 pkt 4.

2. Ordynatorów oddziałów szpitali (innych zakładów opieki zdrowotnej zamkniętej) zaopatrują w formularze zaświadczeń, o których mowa w § 5 ust. 1 pkt 4 — te szpitale (zakłady).

§ 9. Nadzór nad działalnością lekarzy sądowych sprawują organy do spraw zdrowia i opieki społecznej prezydiów powiatowych (miejskich, dzielnicowych) rad narodowych.

§ 10. Przepisy § 5 ust. 1 pkt 1, 3 i 4 i ust. 3 oraz § 6 i 7 stosuje się odpowiednio przy wydawaniu zaświadczeń przez lekarzy, o których mowa w § 1 ust. 2.

§ 11. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości i Ministra Zdrowia z dnia 7 września 1959 r. w sprawie zasad i trybu usprawiedliwiania niestawiennictwa z powodu choroby uczestników procesu w sprawach karnych (Dz. U. Nr 55, poz. 331),
- 2) rozporządzenie Ministrów Obrony Narodowej, Sprawiedliwości, Spraw Wewnętrznych oraz Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 5 grudnia 1961 r. w sprawie zasad i trybu usprawiedliwiania niestawiennictwa z powodu choroby uczestników postępowania karnego w sprawach podlegających właściwości sądów wojskowych oraz usprawiedliwiania niestawiennictwa żołnierzy w sprawach karnych podlegających właściwości sądów powszechnych (Dz. U. Nr 61, poz. 338).

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 1 miesiąca od dnia ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *S. Walczak*

Minister Obrony Narodowej: *w z. G. Korczyński*

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *J. Kostrzewski*

Załącznik do rozporządzenia Ministrów Sprawiedliwości, Obrony Narodowej oraz Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 24 października 1970 r. (poz. 218).

(Stempel podłużny zakładu służby zdrowia lub jednostki wojskowej)

.....
(data)

ZASWIADCZENIE Nr

Na podstawie wyników badania lekarskiego, przeprowadzonego dnia
zaświadcza się, że ob.
syn (córka) urodzony(a) dnia
zamieszkały(a) w przy ul.
nr m. jest chory(a) (nr statystyczny choroby)
i wskutek tego nie może stawić się w dniu
na wezwanie
w sprawie
Przypuszczalny okres niemożności stawienia się z powodu choroby na wezwanie

.....
(stempel i podpis lekarza)